

ใครควรไหว้ใคร

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เรื่องราวในพระไตรปิฎก เล่มที่ ๔๖ หน้า ๕๓๘ ตอนหนึ่งกล่าวว่า “คฤหัสถ์แม้เป็นอนาคามี ฟังให้สามเณร แม้บวชในวันนั้น” คือ มีข้อสงสัยกันว่า ขรവാสที่บรรลุปะระริยบุคคล ถ้าบรรลุก่อนหลังกัน ใครควรจะกราบไหว้ใคร

และถ้าขรवासบรรลุปะระริยบุคคล คือ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี กับนักบวชซึ่งยังไม่ได้บรรลุปะระริยบุคคล ใครควรไหว้ใคร มันก็น่าคิดเหมือนกัน คือ บวชมาวันหนึ่ง แล้วยังไม่ได้บรรลุปะระริยบุคคลอย่าง แต่ว่าคฤหัสถ์ ขรवासเขาบรรลุปะระริยบุคคล ตั้งแต่พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี ในสมัยพุทธกาลมีอยู่ มันก็น่าสงสัย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านสรุปเอาไว้ว่า “ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย ถ้าอนาคามีเป็นคฤหัสถ์ใช้ อนาคามีผู้คฤหัสถ์นั้น ฟังกระทำกิจทั้งหลาย มีการอภิวัต เป็นต้น แก่สามเณรแม้ผู้บวชในวันนั้น” อันนี้คือสิ่งที่ท่านได้บอกเอาไว้ แสดงว่า เพศของนักบวชไม่ธรรมดา แม้คฤหัสถ์ที่เป็นพระอรหันต์บุคคลยังต้องกระทำอัญชลี ยกมือไหว้ ต้องแสดงความเคารพ แม้สามเณรบวชเพียงวันเดียว

บุคคลสำคัญ

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สามเณรเป็นบุคคลสำคัญ เป็นเทือกเถาเหล่ากอของสมณะ คฤหัสถ์ยังไม่ใช่เทือก ยังไม่ใช่เถา เหล่าหรือ อาจจะเป็นต้น ไกล ๆ แหว ๆ ดังนั้น ใครว่าสามเณรด้อยโอกาสนั้น ผิดนะ สามเณรอาจจะด้อยโอกาสที่ไม่ได้ไปบอขายเหมือนคฤหัสถ์ เหมือนขรवासบางคน แต่ว่าได้โอกาสในการที่จะสร้างบารมีอันยิ่งใหญ่ พระพุทธองค์ทรงสรุปมาแล้ว

ปลื้มแทน...!แทน

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สามเณรไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส จำไว้นะลูกเณรนะ ถ้าใครบอกว่า ด้อยละก็ เอาคำนี้ไปบอกเลย “ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย ถ้าอนาคามีเป็นคฤหัสถ์ใช้ อนาคามีผู้คฤหัสถ์นั้น ฟังกระทำกิจทั้งหลาย มีการอภิวัต เป็นต้น แก่สามเณรแม้ผู้บวชในวันนั้น” ฟังแล้วปลื้มแทนลูกเณร...!

มองด้วยตาละห้อย

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

การที่ได้ห่มครองผ้ากาสาวพัสตร์นั้น ไม่ธรรมดา เฉพาะผู้มีบุญเท่านั้น ถ้าบุญน้อย ๆ ก็ได้แต่**มองด้วยตาละห้อย**นะว่า ไม่อาจจะไปครองผ้ากาสาวพัสตร์ ต้องไปคอยเขาชาติหน้าโน้น คุณะลูกนะ นี่ต้องพูดตอกย้ำซ้ำบ่อย ๆ ผู้ด้อยโอกาสเขาจะได้ฟิต เขาจะได้เป็นผู้ได้โอกาสในภพชาติต่อไป